

ikke, at der er nogen Anledning for Udvalget til at foreslaa Tinget at bevilge disse 70,000 Kroner. — Jeg skal endnu blot sige ganske faa Ord med Hensyn til Størrelsen af dette Beløb. Randers Kommune mener, at Bygningen staar Randers Kommune i 94,000 Kroner, og mener, at naar man nu kun ønsker 70,000 Kroner, saa er det en meget lav Erstatningssum eller Godtgørelse. Jeg vil i den Anledning blot oplyse, at man i 1854 virkelig byggede Stoler ret billigt, som jeg allerede har bemærket, og efter det Lovforslag, som forelaa i 1854, ansloges hele Udgiften for Randers Kommune eller den Udgift, som vilde have kommet til at paahvile Statskassen, hvis Staten havde overtaget Opførelsen af denne Skolebygning, til 29,000 Rigsdaler, altsaa ikke nær et saa stort Beløb som 70,000 Kroner eller som disse 94,000 — hvorledes de nu end ere fremkomne, — her er der jo ganske vist kun Tale om de 70,000 Kroner, der ere foreslaaede. Jeg kan altsaa ikke se andet, end at det ikke kan være noget Krav fra Randers' Side at faa en Ændring i dette Forhold, og i hvert Fald er Fordringen større, end den bør være.

Endnu har jeg at omtale en Bemærkning, som staar i Betænkningen under Nr. 136 angaaende Almanakprivilegiet, i hvilket Spørgsmaal Flertallet i Mar indtager en lidt anden Stilling, end det har gjort tidligere. Der blev for 2 Mar siden forhandlet med den daværende Kultusminister om dette Spørgsmaal, som da egentlig var fremdraget ved, at der fra Universitetets Side blev udøvet en Slags Censur over æstetiske og andre Skrifter, som man ønskede at udgive i Forbindelse med en Almanak, idet Universitetet nemlig mente, at dets Berettigelse til at faa en Afgift af hver Almanak, medførte, at det har et vist Ansvar for de Skrifter, hvortil Almanaken var knyttet, og navnlig modsatte man sig for 2 Mar siden, at Universitetets Almanak blev indbunden sammen med Skrifter af hvilket som helst Indhold — dette viste sig ved Almanakker af til Dels politisk Karakter og ogsaa ved andre. Man forhandlede med Ministeren om det, og Udvalgets Flertal var den Gang af den Mening, at dette Forhold burde ordnes paa den Maade, at Universitetet skulde forandre sit Stempel, der nu hedder:

„Tilladt af Universitetet“ til „Afgift betalt til Universitetet“, idet man mente, at Universitetet derved fralagde sig ethvert Ansvar med Hensyn til Skrifternes Indhold. Censur hører jo ikke ind under vore Samfundsforhold og er umulig efter vor Grundlov, saa vi mente ogsaa, at det var urigtigt, at Universitetet paa en vis Maade blev bemyndiget til at udøve en saadan. Nu stiller Forholdet sig imidlertid noget anderledes for Flertallet, idet dels den ærede Minister har oplyst for Udvalget, at der efter hans Anførelse — i Modsetning til hvad den tidligere Kultusminister udtrale — ikke var noget som helst til Hinder for, at et hvilket som helst Skrift, for hvilket naturligvis Udgiver eller Forfatter har Ansvar, kan indblandes sammen med Universitetets Almanak, det vil sige, den Almanak, der udgives af Universitetet, og hvorpaa der staar: „Paa Universitetets Forslag“. Naar dette er Tilfældet, saa er efter Udvalgets Flertals Mening den væsentligste Ulempe ved denne Sag falden bort, og dertil kommer, at efter de Erfaringer, man har fra Udlandet, er der, hvor der er større Frihed til at udgive Almanakker, en vis Tilbøjelighed til at udgive Almanakker, der sælges f. Eks. paa Jærnbahnestationer og udhænges til Salg paa Gaderne, Almanakker med et delvis uterligt Indhold eller Billeder af et upassende Udseende. Naturligvis vide vi meget godt, at den Slags Ting, hvis de skulde falde ind under og overskride Straffelovens Bud om utugtige Fremstillinger, kunne straffes, men man finder dog ikke, at det vilde være heldigt, om Skrifter, der bevæge sig lige paa Grænsen af Straffeloven, skulde kunne faa Universitetets Stempel. Der vilde jo nemlig komme til at staa, efter hvad vi oprindeligt havde ment: „Afgift betalt til Universitetet“, og man vilde ikke anse det for ganske passende, om Universitetet fik sig en Indtægt af en sliq Produktion. Som Følge deraf har Flertallet opgivet sin tidligere Stilling i denne Sag og mener, at man kan være tilfreds med den Indrømmelse, der er gjort, nemlig, at enhver, der udgiver en Bog — for hvilken han naturligvis bærer Ansvar — kan indbinde denne sammen med Universitetets Almanak.

Scharling: Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 94 om en Afgift for